

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 16 kwietnia 2024 r.

D/PI.UH.8361.76.2023
ZPO

TERG S.A.
ul. Za Dworcem 1D
77-400 Złotów

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na TERG S.A., ul. Za Dworcem 1D, 77-400 Złotów, NIP: 767-100-42-18, karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, w związku nieuwidocznieniem w miejscu sprzedaży informacji o cenie w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 5 do 14 lipca 2023 r. kontrolę u przedsiębiorcy: TERG S.A., ul. Za Dworcem 1D, 77-400 Złotów, NIP: 767-100-42-18, prowadzącego sklep internetowy pod adresem www.mediaexpert.pl.

W toku kontroli sprawdzano m.in. prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorcę informacji o cenach towarów, w tym towarów oferowanych po obniżonych cenach, w miejscu sprzedaży internetowej prowadzonej przez przedsiębiorcę. Ocenie poddano m.in. sposób uwidocznienia cen losowo wybranych produktów oferowanych do sprzedaży w sklepie internetowym, poprzez sprawdzenie sposobu prezentacji promocji (obniżki) cen 12 towarów, stwierdzając nieprawidłowości w odniesieniu do 5 produktów:

1. robot sprząający IROBOT Roomba S9+, w cenie obowiązującej 4286,43 zł, najniższa cena z 30 dni przed obniżką 4199,00 zł,
2. ekspres DELONGHI Dinamica Plus ECAM 370.70.B, w cenie obowiązującej 2999,00 zł, najniższa cena z 30 dni przed obniżką 2799,00 zł,

3. aparat CANON EOS R50 WH Biały + Obiektyw RF-S 18-45 mm IS STM, w cenie obowiązującej 3840,28 zł, najniższa cena z 30 dni przed obniżką 3670,71 zł,
dla których najniższa cena z 30 dni przed obniżką była niższa niż obowiązująca cena promocyjna oraz
4. soundbar JBL Bar 5.1 Czarny (głośnik), w cenie obowiązującej 3499,00 zł, najniższa cena z 30 dni przed obniżką 3499,00 zł,
5. robot kuchenny planetarny BOSH MUM9BX5S65 Optimum 1500W z wagą timerem, blenderem, maszynką do mięsa i rozdrabniaczem, w cenie obowiązującej 3399,00 zł, najniższa cena z 30 dni przed obniżką 3399,00 zł,

dla których najniższa cena z 30 dni przed obniżką była równa z obowiązującą ceną promocyjną.

Stwierdzone nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy, i bezpośrednio godzą w interesy konsumentów, błędnie informowanych o cenie obniżonej, która w rzeczywistości jest wyższa lub równa cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed „obniżką”.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*.

Ponadto art. 4 ust. 2 i 3 ustawy stanowi, *„w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki*.

Jeżeli dany towar lub dana usługa są oferowane do sprzedaży w okresie krótszym niż 30 dni, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie od dnia rozpoczęcia oferowania tego towaru lub tej usługi do sprzedaży do dnia wprowadzenia obniżki”.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, *„jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust.1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”*.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 15 marca 2024 r. i znak D/PI.UH.8361.76.2023,

zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Stronę pouczono, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień wynikających z zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym i pismem z dnia 26 marca 2024 r. (data wpływu: 28 marca 2024 r.) przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, w którym wskazała, że wbrew ustaleniom kontroli w jej ocenie spółka w wyraźny sposób uwidoczniła i oznaczyła zarówno aktualną cenę kontrolowanych partii towarów po dokonaniu obniżki, ostatnią cenę tych towarów obowiązującą bezpośrednio przed dokonaniem tej obniżki, jak i najniższą cenę, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. W stanowisku zaprezentowanym w przedmiotowym piśmie z dnia 26 marca 2024 r. strona podniosła, że spółka przekazała konsumentowi w sposób przewidziany w ustawie pełen zestaw informacji, o tym jak na przestrzeni kształtowała się cena, tak by konsument był w stanie sam dokonać

oceny, czy cena obowiązująca w danym momencie jest dla niego ceną korzystną i czy zdecyduje się na zakup towaru na obowiązujących warunkach, co w jej ocenie nie narusza norm zawartych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

TERG S.A. zaprzeczyła ponadto podjęciu przez nią działań naprawczych, wskazując jednak, że zakończyła promocję cenową dla 5 zakwestionowanych uwidocznień ceny obniżonej. Jednocześnie strona zwróciła się o zastosowanie „art. 189f Kpa”, gdyż – w jej ocenie – waga naruszenia prawa jest znikoma, strona bezzwłocznie dostosowała się do wytycznych osób kontrolujących.

W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, nie sposób zgodzić się z twierdzeniami strony zawartymi w ww. piśmie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że autor przedmiotowego pisma z dnia 26 marca 2024 r., będący osobą upoważnioną przez kontrolowaną spółkę TERG S.A. do reprezentowania spółki m.in. w toku kontroli Inspekcji Handlowej, pouczony o treści art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 312), zwanej dalej „ustawą o IH”, nie zgłosił uwag to protokołu kontroli, zawierającego m.in. opis stwierdzonych uchybień przepisom ustawy, jak również informację o „działaniach naprawczych” podjętych przez stronę w wyniku kontroli. W tym zakresie przyjęta przez autora ww. pisma całkowita negacja ustaleń kontroli, jest niezrozumiała w świetle treści protokołu kontroli, którego treść została przez niego przyjęta bez uwag, co stwierdził własnoręcznym podpisem. Spójnej całości nie tworzy ponadto wyrażone w piśmie z dnia 26 marca 2024 r. przekonanie o prawidłowym oznaczeniu cen obniżonych oraz wniosek o zastosowanie przez organ instytucji unormowanej w art. 189f Kpa, przewidującej odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, po spełnieniu odpowiednich przesłanek, w sytuacji gdy istnieje podstawa do nałożenia tej kary (w przedmiotowej sprawie w związku z naruszeniem przepisów art. 4 ust. 1 i 2 ustawy).

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

1. *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
2. *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku łącznie 5 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 12 skontrolowanych, nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Ponadto uwadze Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nie umknęło, że zajmując stanowisko w toku przedmiotowego postępowania, w piśmie z dnia 26 marca 2024 r., spółka TERG S.A. stanowczo zaprzeczyła, że podjęła działania naprawcze w następstwie przeprowadzonej kontroli, negując jednocześnie jej ustalenia. W tym zakresie wyraźnego wskazania wymaga, że pojęcia zaprzestania naruszania prawa nie należy utożsamiać z obowiązkiem przywrócenia przez stronę stanu zgodnego z prawem (zob. wyrok

WSA w Warszawie z 13.03.2020 r., IV SA/Wa 2529/19, LEX nr 3053065). Stan zaprzestania naruszania prawa interpretować należy także z uwzględnieniem cech podmiotowych (sfery wolicjonalnej) strony postępowania (zob. Wyrok NSA z 16.01.2024 r., II GSK 347/23, LEX nr 3689568). Skoro zatem strona neguje zarówno ustalenia kontroli, jak i podjęcie przez nią działań naprawczych, wskazując jednocześnie, że w wyniku kontroli „zakończyła promocję 5 produktów”, przyjąć należy, że o ile został w wyniku kontroli przywrócony stan zgodny z prawem, to nie została spełniona daga z przesłanek zawartych w dyspozycji przepisu art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Odnosząc się natomiast do przesłanki „znikomości”, zawartej w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, stwierdzić należy, że przymiotu tego nie można przypisać skali naruszeń w niniejszej sprawie, w której stwierdzono błędy w przypadku 5 na 12 poddanych kontroli pozycji cenowych. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką, co powinno przybrać postać rzetelnego i jednoznacznego komunikatu. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie towarów, umożliwiają konsumentowi ich porównanie, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Równie istotna jest zgodność uwidocznionej informacji o obniżce cen ze stanem faktycznym. Nie jest dopuszczalne używanie komunikatów o obniżce ceny w sytuacji, gdy ta w rzeczywistości nie nastąpiła, tj. cena pozostała bez zmian, lub cena prezentowana jako „obniżona” stanowi wartość wyższą niż cena sprzed obniżki. W przeciwnym razie praktyki takie należy odczytywać jako naruszające interesy konsumentów poprzez wprowadzanie ich w błąd co do zastosowanej „obniżki”, co stanowi naruszenie normy zawartej w przepisie art. 4 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy ponadto, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z 20 czerwca 2023 r. o zamiarze jej przeprowadzenia, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych przez przedsiębiorcę, nie zwalnia go z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień, nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli rozpatrywać należy na gruncie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy. Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie*

znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)". Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całości sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)"). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na błędnym uwidocznieniu informacji o obniżonej cenie, tj. w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen (w tym informacji o cenach obniżonych) i opuścili

punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, *Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*

2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*

3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*

4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).*

Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ, uwzględniając charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia obowiązków, ustalił, iż doszło do naruszenia obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca uwidoczniał cenę jako obniżoną, która miała większą lub równą wartość niż uwidoczniona jako najniższa z 30 dni przed obniżką w odniesieniu do 5 partii towarów spośród 12 skontrolowanych. Tym samym przedsiębiorca pozbawił konsumentów możliwości porównania cen niektórych towarów z innymi tego typu towarami, utrudniając tym samym dokonanie przez nich właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględniono, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 20 czerwca 2023 r. o zamiarze wszczęcia kontroli zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również w tym zakresie informację strony, przekazaną pismem z dnia 26 marca 2024 r., zgodnie z którą nie podjęła działań naprawczych albo podjęła je nieświadomie.

Odnosząc się do przesłanki wymiaru kary, o której mowa w art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, wskazać należy, że strona nie uczyniła zadość wezwaniu organu z dnia 15 marca 2024 r., nie przedkładając informacji o osiągniętych obrotach i przychodzie, co zostało adekwatnie ocenione przy ustaleniu wymiaru kary.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto

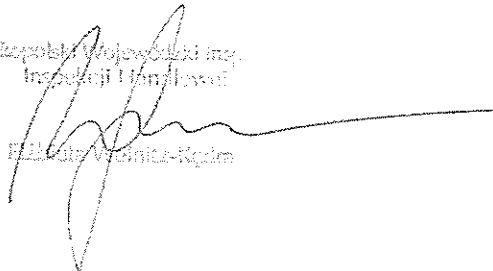
bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o IH, przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona
2. a/a
3. BA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Ewelina Wójcik-Kozłowska

